

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 11C/76/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125306276
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Káčeriková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2025:6125306276.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Alenou Káčerikovou v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., IČO: 50 387 189, so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., IČO: 55 732 453, so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, o zaplatenie 2.010,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.010,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,65 % ročne zo sumy 2.010,- eur od 21.03.2025 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca m á proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu v rámci upomínacieho konania Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 05.05.2025 postúpenou pre odpor žalovaného Okresnému súdu Martin dňa 10.07.2025 na ďalšie konanie sa žalobca domáhal, aby súd vydal rozhodnutie, v ktorom by žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom náhrady škody sumu 2.010,- eur s príslušenstvom.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe škodovej udalosti evidovanej u žalovaného pod číslom 9853260278 došlo ku škode na vozidle poškodeného s tým, že škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu. Po skončení nájmu vystavil žalobca poškodenému faktúru, ktorú si tento uplatnil na náhradu u žalovaného. Oznámením o poistnom plnení žalovaný poškodenému oznámil šetrenie udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku v plnom rozsahu. Poškodený ešte predtým uzatvoril so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla a uvedenú skutočnosť žalobca oznámil žalovanému. Žalobca žalobou uplatnený nárok na náhradu škody oprel o ustanovenie § 4 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 7 a § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon č. 381/2001 Z.z.“) a ustanovenie § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

3. Na základe predložených listinných dôkazov rozhodol Okresný súd Banská Bystrica vo veci platobným rozkazom sp. zn. 24Up/647/2025 dňa 20.05.2025 tak, že návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

4. Proti platobnému rozkazu žalovaný podal odpor, v dôsledku čoho sa vydaný platobný rozkaz zrušil. V odpore žalovaný uviedol, že žalobca si v žalobe nesplnil základnú povinnosť vyplývajúcu mu

z ustanovenia § 132 ods. 1 CSP, ktorou je uviesť v žalobe pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností. V žalobe totiž neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, z ktorých by mal ním uplatňovaný nárok vyplývať. Žalovaný v tejto súvislosti podotkol, že aj z judikatúry súdov je zrejmé, že pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností predstavuje samotný základ žaloby. Tvrdenia, z ktorých ma vyplynúť dôvodnosť a oprávnenosť uplatňovaného nároku by mali byť jednoznačné a konkrétne tak, aby nemohlo dôjsť k zámene s iným nárokom t.j. s iným skutkovým dejom. Judikatúra podľa slov žalovaného za rozhodujúce skutočnosti považuje údaje, ktoré sú nevyhnutné na to, aby bolo jasné, na čom a na akom podklade sa má rozhodnúť. Žalobca musí v žalobe uviesť také skutočnosti, ktorými opíše skutok, na základe ktorého uplatňuje svoj nárok, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho individualizáciu, teda vymedziť predmet konania po skutkovej stránke. V ďalšom žalovaný namietal aktívnu a pasívnu legitímáciu strán sporu. Žalovaný mal za to, že uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.10.2024 medzi poškodeným a žalovaným neexistoval (mimozmluvný) záväzkový právny vzťah, v rámci ktorého by poškodený bol voči žalovanému nositeľom subjektívneho práva z titulu náhrady účelne a nevyhnutne vynaložených nákladov v súvislosti s užívaním náhradného vozidla vo výške 5.025,- eur. V súvislosti s absenciou vecnej legitímácie sporových strán žalovaný poukázal na to, že podľa § 4 ods. 2 písm. b) Zákona o PZP, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. Podľa § 15 ods. 1 Zákona o PZP, náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Podľa § 442 ods. 1 OZ uhradza sa skutočná škoda, a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Podľa slov žalovaného je potrebné rozlišovať medzi právom poškodeného na náhradu škody voči samotnému škodcovi a špecifickým právom poškodeného na výplatu poistného plnenia voči poisťovateľovi škodcu. Žalovaný má potom za to, že v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) Zákona o PZP mohol v danom prípade poškodenému voči žalovanému ako poisťovateľovi pred uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.10.2024 vzniknúť zákonné právo na výplatu poistného plnenia z titulu účelne a nevyhnutne vynaložených nákladov v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla vo výške 5.025,- eur za kumulatívneho splnenia týchto podmienok:

- vznik nároku poškodeného na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla voči poistenému škodcovi vo výške 5.025,- eur
- uplatnenie tohto nároku na náhradu škody poškodeným voči poisťovateľovi
- preukázanie tohto nároku na náhradu škody poškodeným voči poisťovateľovi.

Podľa slov žalovaného však v danom prípade pred uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky nebola splnená ani len úplne prvotná a základná podmienka, ktorou je vznik nároku poškodeného na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla voči poistenému škodcovi vo výške 5.025,- eur. Ak totiž poškodený ako dlžník nezaplatil dlžnú čiastku svojmu veriteľovi (žalobcovi), nemôže úspešne uplatniť nárok na jej náhradu z titulu zodpovednej tretej osoby za škodu, pretože mu škoda zatiaľ nevznikla. Samotná existencia pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi ani súdne rozhodnutie o povinnosti dlžníka zaplatiť dlh nie je totiž skutočnou škodou ani ušlým ziskom. Podľa presvedčenia žalovaného je potrebné dôsledne rozlišovať medzi nárokom na náhradu škody v súvislosti so samotným poškodením motorového vozidla a nárokom na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného motorového vozidla. Hoci oba nároky majú svoj pôvod v tej istej škodovej udalosti (dopravnej nehode), ide o nároky rozdielnej povahy a taktiež okamih, kedy tieto nároky vznikajú je rozdielny. Pri samotnom poškodení veci (motorového vozidla) sa už okamihom vzniku škodovej udalosti znižuje hodnota veci, a tým aj majetkový stav poškodeného. Pri škode na motorovom vozidle teda škoda spočíva v rozdiely medzi všeobecnou hodnotou vozidla pred dopravnou nehodou a jej zníženou hodnotou po nehode, pričom nie je podstatné, či si poškodený nechá poškodené vozidlo vôbec opraviť, alebo s ním naloží iným spôsobom, nakoľko škoda mu tu vznikla už v okamihu, kedy sa pri dopravnej nehode znížila hodnota jeho vozidla. Iná je však situácia pri náhrade škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla, kde sa škoda samozrejme neprejavuje znížením hodnoty poškodeného vozidla, ale škoda sa tu odvodzuje od dočasnej nemožnosti poškodeného užívať počas doby opravy jeho poškodené vozidlo. Nárok na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla je teda nárok, ktorý sa odvodzuje od dočasnej nemožnosti poškodeného užívať počas doby opravy jeho poškodené motorové vozidlo a škoda poškodenému vzniká až momentom zaplatenia nájomného za prenájom náhradného vozidla. V prejednávanej príhode by tak poškodenému v súvislosti s prenájomom motorového vozidla vznikla škoda až zaplatením faktúry za prenájom náhradného vozidla, pričom však z jednotlivých listinných dôkazov doložených žalobcom, podľa slov žalovaného vyplýva, že v danom prípade faktúru za prenájom náhradného vozidla poškodený žalobcovi ako prenájomateľovi nikdy riadne neuhradil, a teda pred

podpisom Zmluvy o postúpení pohľadávky tak na strane poškodeného neexistovala ani len samotná škoda v súvislosti s prenájomom náhradného motorového vozidla. Poškodený fakticky pred uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky mal len voči žalobcovi nesplnený záväzok na úhradu nájomného za prenájom náhradného vozidla z titulu nájomného záväzkového vzťahu existujúceho medzi nimi. Ak by aj poškodený pred uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky žalobcovi ako prenajímateľovi faktúru za prenájom náhradného vozidla riadne zaplatil, čím by mu voči poistenému škodcovi vznikol nárok na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla vo výške 5.025,- eur, tak v zmysle § 4 ods. 2 písm. b) Zákona o PZP na to, aby žalovanému ako poisťovateľovi vznikla povinnosť za poisteného škodcu uspokojiť tento nárok poškodeného na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla, by si poškodený u žalovaného musel aj uplatniť a žalovanému aj preukázať tento nárok na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla vo výške 5.025,- eur. V danom prípade si však u žalovaného nárok na výplatu poistného plnenia za poisteného škodcu z titulu účelne a nevyhnutne vynaložených nákladov v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla vo výške 5.025,- eur uplatňoval len žalobca prostredníctvom e-mailovej komunikácie zo dňa 26.11.2024. Žalovanému sa s poukazom na vyššie uvedené javí, že žalobca si inštitúit postúpenia pohľadávky nesprávne zamieňa s akousi univerzálnou sukcesiou, na základe ktorej by mal žalobca vstúpiť do všetkých práv a povinností poškodeného. V ďalšom žalovaný rozporoval dennú sadzbu nájmu za prenájom náhradného motorového vozidla (90,- eur), ktorá bola podľa jeho slov dojednaná v neprimeranej výške, nakoľko túto nie je možné považovať za obvyklú cenu za prenájom náhradného vozidla rovnakej triedy v danom mieste a čase ako je poškodené vozidlo. Žalovaný pri posudzovaní primeranosti ceny za denný prenájom náhradného vozidla vychádza z ceny, ktorá je obvyklá v danom mieste a čase za prenájom motorového vozidla rovnakej triedy ako je poškodené motorové vozidlo a použil ako vzorky cenníky rôznych požičovní, ktoré poskytujú prenájom vozidiel rovnakej kategórie ako je poškodené vozidlo, a tak uznal dennú sadzbu náhradného vozidla vo výške 45,- eur bez DPH na deň. Žalovaný tiež rozporoval žalobcom uplatnené úroky z omeškania, že tieto nie sú s poukazom na vyššie uvedené dôvodné.

5. V rámci repliky žalobca špecifikoval skutočnosti uvádzané v žalobe t.j. opísal okolnosti ako došlo ku vzniku škody. V tejto súvislosti tiež uviedol, že listinné dôkazy preukazujúce skutočnosti uvedené v návrhu boli žalovanému riadne doručené už pri uplatňovaní si náhrady škody v rámci likvidácie poistnej udalosti a tvoria podklady pre rozhodnutie žalovaného o ukončení šetrenia poistnej udalosti. Relevantné dokumenty boli predložené spolu s návrhom taktiež súdu a na tieto žalobca odkázal. K vyjadreniam žalovaného ohľadom nedostatočnej špecifikácie skutočností, o ktoré žalobca opiera svoj nárok, žalobca uviedol, že žalobu podal prostredníctvom upomínacieho konania. Návrh na vydanie platobného rozkazu totiž spĺňa náležitosti uvedené v Zákone č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní. Poukázal na ustanovenie § 3 ods. 4 uvedeného zákona, podľa ktorého uplatňovaný nárok možno odôvodnene predpokladať ak vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu. Ak sú žalobca a žalovaný účtovnými jednotkami, postačí pripojiť faktúru alebo inú výzvu obdobnej povahy, ktorou sa požadovalo splnenie požadovaného nároku od žalovaného a vyhlásiť, že uplatňovaný nárok žalobca eviduje vo svojom účtovníctve. Z opisu skutočností, z ktorých vyplýva uplatňovaný peňažný nárok v návrhu na vydanie platobného rozkazu je jednoznačne možné vymedziť predmet konania po skutkovej stránke. Z uvedeného opisu je zrejmé, že došlo ku škode na vozidle poškodeného, ktorá bola spôsobená poistencom žalovaného, v dôsledku čoho si poškodený u žalobcu zapožičal na zabezpečenie svojich potrieb náhradné vozidlo. Žalobca vystavil za nájom náhradného vozidla faktúru, následne došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu vyplývajúci z predmetnej škodovej udalosti z titulu vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla. S ohľadom na uvedené je podľa slov žalobcu nutné konštatovať, že sa nejedná o vady žaloby, nakoľko na základe opisu týchto skutočností je možné bez pochyb vymedziť predmet konania. V žalobe tak neabsentujú žiadne podstatné skutkové tvrdenia. Uvedené námietky tak žalobca považuje za účelovú obranu žalovaného. Okrem toho si žalovaný podľa slov žalobcu sám odporuje, keď na jednej strane uvádza, že žalobca v žalobe neopísal rozhodujúce skutočnosti, ktoré by individualizovali uplatnený nárok, pričom na druhej strane dokázal na základe textu žaloby bez problémov identifikovať konkrétny nezameniteľný skutkový stav, keď následne v odpore namietal konkrétne skutočnosti.

K namietanej aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie žalobca uviedol, že ide opäť o účelovú obranu žalovaného, nakoľko tým, že žalovaný pristúpil k čiastočnému plneniu priamo na účet žalobcu, žalobca má za to, že mal jednoznačne preukázané, že pohľadávka vznikla a že poškodený bol voči žalovanému nositeľom subjektívneho práva, inak by k čiastočnému plneniu nepristúpil a z uvedeného dôvodu je argumentácia žalovaného v priamom rozpore s jeho konaním.

Žalobca ďalej uviedol, že na základe uzavretej Zmluvy o prenájme náhradného vozidla poškodený splnomocnil žalobcu na zastupovanie poškodeného pri uplatňovaní nároku na náhradu škody, teda

žalobca uplatnil vzniknutý nárok za poškodeného t.j. nájomcu. V dôsledku uzavretej Zmluvy o postúpení pohľadávky žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného. Postúpením pohľadávky z poškodeného na žalobcu prešli na žalobcu práva a povinnosti poškodeného, teda aj právo domáhať sa nároku na náhradu škody. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je potom podľa slov žalobcu nutné konštatovať, že boli splnené všetky podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) Zákona o PZP t.j. poškodenému vznikol nárok na náhradu škody, nárok bol voči poisťovateľovi uplatnený a preukázaný. Pokiaľ by čo i len jedna z týchto podmienok nebola splnená, nepristúpil by žalovaný ani len k čiastočnej úhrade poistného plnenia a požiadal by žalobcu o doplnenie dokladov. Z uvedeného dôvodu možno konštatovať, že tvrdenia žalovaného, že medzi poškodeným a žalovaným neexistoval mimozmluvný záväzkový vzťah, sú nesprávne. Predmetom postúpenia bola pohľadávka poškodeného voči žalovanému, a to pohľadávka z poistného plnenia z titulu nároku voči poisťovni podľa § 4 Zákona o PZP. Predmetom postúpenia tak bola pohľadávka zodpovedajúca nároku poškodeného voči žalovanému ako poisťovni t.j. predmetom postúpenia bola pohľadávka, čo zodpovedá zákonnému ustanoveniu § 524 ods. 1 OZ. Nešlo teda o rozpor s uvedeným ustanovením OZ. Ak žalovaný spochybňuje, že v prejednávanej veci došlo ku vzniku skutočnej škody, tak to, že uvedený záväzok postupca priamo nespĺnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje tiež jeden zo spôsobov zániku dlhu, nemôže mať vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody. Žalobca na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky nadobudol existujúcu žalovanú pohľadávku, ktorá zakladá jeho aktívnu vecnú legitimáciu v spore. Vzhľadom na existujúcu a riadne preukázanú pohľadávku poškodeného na náhradu škody, ktorá mala byť uspokojená poistným plnením, nič nebránilo tomu, aby táto pohľadávka voči poisťovateľovi bola postúpená na tretiu osobu, ktorou je žalobca. Je bez právneho významu, že žalobca bol súčasne v inom právnom vzťahu s poškodeným z titulu prenájmu náhradného motorového vozidla. Nárok žalobcu voči poškodenému na úhradu nákladov spojených s užívaním motorového vozidla vychádza z odlišného záväzkového vzťahu, netýka sa vzťahu poisťovateľa, poisteného a poškodeného vyplývajúceho zo Zákona o PZP. Spôsobom, akým si poškodený usporiada svoje nároky voči poisťovateľovi, voči tretím osobám, s ktorými je v zmluvnom vzťahu práve alebo v dôsledku škodovej udalosti závisia na vôli poškodeného. Poisťovateľ je povinný plniť priamo poškodenému alebo osobe poškodeným určenej, v danom prípade postupníkovi, keď postúpenie pohľadávky poškodený žalovanému riadne oznámil.

V ďalšom žalobca poukázal na rozsudky Krajského súdu v Žiline, Bratislave s tým, že skonštatoval, že postúpenie pohľadávky podľa ustálenej rozhodovacej praxe všeobecných súdov SR neodporuje zákonu. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak v obdobných prípadoch považovaná za platne uzatvorenú. Na samotný vznik škody nemožno nazerať len formalisticky tak, že poškodený neuhradil predmetnú faktúru, dokým nedošlo k fyzickému prevodu finančných prostriedkov z majetkovej sféry poškodeného do majetkovej sféry žalobcu (prenajímateľa). Žalobca má za to, že neexistuje rozdiel v tom, či poškodený uhradí žalobcovi v hotovosti nájomné a následne žalobca zaplatí tú istú sumu ako odplatu za postúpenie pohľadávky späť poškodenému alebo sa toto realizuje vzájomným zápočtom, ktoré predstavuje tiež jeden zo spôsobov zániku dlhu. K namietanej sadzbe denného nájmu, a to k cenníkom, ktoré v rámci odporu predložil žalovaný žalobca uviedol, pokiaľ ide o cenník spoločnosti Autogrand namietal, že sa nejedná o prieskum ceny v danom mieste, keďže uvedená spoločnosť sídli v Bratislave. Okrem toho poukaz na uvedenú požičovňu je úplne irelevantný, a to z dôvodu, že vozidlo je tam možné zapožičať len počas opravy vozidla v uvedenom servise, čo vyplýva priamo zo žalovaným predloženého cenníka. Pokiaľ ide o cenník spoločnosti Rai, nejedná sa o prieskum trhu v danom čase, nakoľko tento bol vykonaný 04.03.2025, pričom poškodený pristúpil k nájmu v auguste 2024. Zo stránky uvedenej požičovne je pritom zrejmé, že sezóna je od 01.05. do 15.09., teda nájom vozidla bol v čase prenájmu náhradného motorového vozidla vyšší ako v mimosezónne. Požičovňa vyžaduje vopred úhradu depozitu, čo pri SUV predstavuje sumu 1.000,- eur až 3.000,- eur, a teda poškodený by musel disponovať dostatočnou finančnou rezervou na to, aby si vôbec mohol vozidlo zapožičať. Pokiaľ ide o cenník spoločnosti Blackrent, taktiež sa vyžaduje depozit v sume 500,- eur ako aj vopred úhrada celého nájomného, a to pri preberaní vozidla. Uvedené vyplýva zo Všeobecných obchodných podmienok, ktoré žalovaný do konania nepredložil. Poškodený by teda vopred musel uviesť presnú dobu, počas ktorej sa bude vykonávať oprava jeho poškodeného vozidla. To však nikdy nie je možné vopred predpokladať, a preto nájom vozidla v spoločnosti, ktorá vyžaduje úhradu vopred nie je možný. Rovnako tak opäť musí poškodený vzhľadom na podmienky depozitu disponovať dostatočnou finančnou hotovosťou.

Z uvedeného potom podľa slov žalobcu vyplýva, že podmienky nájmu žalobcu u žalovaným preukazovaných spoločností sú úplne rozdielne. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že opodstatnenosť a účelnosť dennej sadzby vyplýva z cenníka žalobcu, pričom neexistuje zákonná ani zmluvná povinnosť stanovená poškodenému, aby hľadal najlacnejšiu požičovňu prípadne aby preukázateľne robil výber

medzi požičovňami podľa podmienok, ktoré ponúkajú, aby v čo možno najväčšej miere vyhovel poisťovní škodcu. Jednalo by sa o neprimerané zaťažovanie poškodeného, keďže už stav poškodenia jeho motorového vozidla dopravnou nehodou je výrazne obmedzujúcim stavom pre neho. Ak teda žalovaný namieta výšku a dôvodnosť žalobcom uplatnenej dennej sadzby je na ňom, aby poskytol súdu hodnoverné dôkazy, ktorými by tieto svoje závery preukázal. Žalovaný však v čase šetrenia poisťnej udalosti nevykonal relevantný prieskum trhu, na základe ktorého by mohol tvrdiť, že sadzba účtovaná žalobcom je značne nadhodnotená. Za takýto prieskum podľa slov žalobcu nemožno považovať žalovaným „ad hoc“ účelovo predložené neúplné internetové cenníky, z ktorých nie je možné konečnú cenu nájmu určiť. V súvislosti s namietanou výškou dennej sadzby prenájmu je v prvom rade podľa slov žalobcu potrebné skúmať a namietat samotnú dostupnosť vozidla t.j. či konkrétna autopožičovňa mala predmetné vozidlo v danom čase a najmä v danom mieste k dispozícii, či vozidlo obdobné poškodenému vozidlu aktuálne neprenajímala a či by poškodenému napokon nedoúčtovala ďalšie náklady spojené s pristavením vozidla v mieste, kde je to potrebné a v prípade väčšiny internetových ponúk je potrebné, aby poškodený vopred zaplatil depozit, čo u žalobcu nie je. Takisto je poškodený povinný zaplatiť nájomné u iných požičovni vopred, čo tiež u žalobcu nie je. Ďalšie podmienky, ktoré sú podľa slov žalobcu pri internetových autopožičovniach brané do úvahy pri stanovení ceny je: vek vodiča, dĺžka vodičského oprávnenia prípadne ďalšie skutočnosti. Za rovnakých podmienok by potom cena nájmu bola v konečnom dôsledku oveľa vyššia ako tá, ktorá je požadovaná v prejednávanej veci. Pri stanovení sadzby denného nájmu je tak podľa slov žalobcu potrebné zaoberať sa rôznymi faktormi, ktoré majú vplyv na konečnú cenu ako aj na to, v akom rozsahu je potom poškodený v dôsledku dopravnej nehody nie je z jeho viny obmedzený. Navyše žalobca nepovažuje za správne, aby si poisťovňa vinníka pri niektorých prípadoch sama stanovila obvyklú cenu v danom mieste a čase. Nie je to totiž správne ani zákonné. V tomto prípade sa žalovaný rozhodol považovať ním vypočítanú sadzbu za cenu obvyklú, s čím žalobca nesúhlasí a namieta.

Vo vzťahu k namietaným úrokom z omeškania žalobca poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp. zn. 4C/32/2020, ktorý sa uvedeným podrobne zaoberal vo svojom rozhodnutí, v ktorom vyslovil nasledovné závery: „pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas t.j. neposkytne poisťné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo poškodeného prípadne jeho právneho nástupcu (aktuálne žalobcu) popri poisťnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z. upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa ods. 6 citovaného zákona t.j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poisťnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s ustanovením § 517 ods. 2 OZ. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného resp. jeho právneho nástupcu v prípade uplatnenia si skráteného poisťného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania by nezodpovedal zmyslu a účelu zákonných ustanovení Zákona č. 381/2001 Z.z. Zmyslom zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poisťné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteného (a tým pádom neúplného) plnenia dostane do omeškania. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na poskytnutie poisťného plnenia t.j. od 02.01.2020. Ukončenie poisťného šetrenia bolo dňa 16.12.2019, od nasledujúceho dňa t.j. od 17.12.2019 začala žalovanému plynúť 15 dňová lehota na plnenie v zmysle § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z.z., ktorá uplynula dňa 01.01.2020. Súd teda posúdil, že žalovaný sa dostal do omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na plnenie od 02.01.2020, od ktorého dátumu žalobcovi vznikol zákonný nárok na úroky z omeškania. Keďže úroky z omeškania neboli dohodnuté, prislúchali žalobcovi úroky zákonné v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., a to úroky z omeškania o 5 % bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania. Žalovaný neopodstatnene neposkytol poisťné plnenie v uplatnenej výške a svojvoľne a bez relevantných dôvodov priznal nižšie plnenie. Keďže žalovaný svojvoľne poskytol nižšiu sumu poníženú o 1.750,- eur (t.j. o žalovanú istinu), a to bez relevantných dôvodov bez riadneho a opodstatneného odôvodnenia, bez faktického základu, nemožno posúdiť začiatok omeškania neskôr než nasledujúcim dňom po uplynutí 15 dňovej lehoty stanovenej na poskytnutie plnenia.“

6. V rámci dupliky žalovaný k námietke aktívnej vecnej legitímácie zopakoval, že zotrváva na svojej skoršej argumentácii. V prejednávanom prípade podľa slov žalovaného nestačilo na vznik škody len

samotné prenajatie si náhradného motorového vozidla poškodeným a vyfakturovanie nájomného jeho prenajímateľom, ale vyžadovala sa aj reálna úhrada tohto nájomného poškodeným prenajímateľovi tohto vozidla, nakoľko sa podľa slov žalovaného musí jednať o vynaložené náklady. Škoda poškodenému nevznikla už momentom prenajatia náhradného vozidla (prípade momentom vystavenia faktúry za nájomné), ale mohla vzniknúť až momentom úhrady tohto nájomného t.j. vynaložením nákladov na prenájom náhradného vozidla. Z charakteristík pojmu skutočná škoda je podľa slov žalovaného zrejmé, že na to, aby mohol poškodený vôbec vykonávať akékoľvek práva v súvislosti s nárokom na náhradu škody z titulu účelne a nevyhnutne vynaložených nákladov v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla vo výške 5.025,- eur, musela byť škoda v rozhodnom čase už reálna a existujúca a nielen hypotetická s možnosťou jej vzniku niekedy v budúcnosti. Neexistencia skutočnej škody v čase uzatvárania právneho úkonu, ktorý sa jej týka, má podľa žalovaného jednoznačne za následok absolútnu neplatnosť daného právneho úkonu. V tejto súvislosti žalovaný tiež poukázal na zásadu, že nemožné právo (nárok, záväzok) nevznikne ako na všeobecné poznanie, že z ničoho nič nevznikne. Poškodený teda podľa slov žalovaného nemohol platne dojednať žiadny záväzok v súvislosti s nárokom na náhradu škody z titulu účelne a nevyhnutne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla vo výške 5.025,- eur, nakoľko tento nárok na náhradu škody t.j. v čase uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávky preukázateľne neexistoval a z nemožného práva nevznikne. Žalovaný v súvislosti s posudzovaním platnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky odkázal aj na princíp rozumnosti v práve (resp. princíp zdravého rozumu) chrániaci hodnotu racionality, vyvoditeľnosti z idey právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Uviedol tiež, že právny úkon započítania nemožno vo všeobecnosti považovať za nejaký iný spôsob alebo za nejakú inú formu splnenia dlhu, ale ide o spôsob zániku nesplnenia záväzku, pri ktorom naopak dvojité plnenie odpadá (povinnosť plniť zaniká), a preto právnou úpravou splnenia dlhu (záväzku) nemožno analogicky použiť na započítanie pohľadávok. Ani pohľadávku poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie nemožno považovať za vzájomnú pohľadávku s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému z titulu prenájmu náhradného vozidla v zmysle § 580 OZ. Nejedná sa o pohľadávku, ktorú by mal poškodený voči žalobcovi pred uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky, ale jedná sa o pohľadávku poškodeného, ktorá mala byť vytvorená až samotnou Zmluvou o postúpení pohľadávky. V tejto súvislosti žalovaný ďalej zdôraznil, že to bol práve žalobca, ktorý organizoval celý prenájom náhradného vozidla a ktorý taktiež pripravoval aj celú dokumentáciu k prenájomu náhradného vozidla vrátane Zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá má podľa žalovaného charakter formulárovej zmluvy bez možnosti akéhokoľvek ovplyvnenia jej obsahu zo strany poškodeného. Zmluvu o postúpení pohľadávky možno považovať za absolútne neplatný právny úkon aj z dôvodu jej rozporu s § 15 ods. 1 Zákona o PZP. Priamy nárok poškodeného voči poisťovateľovi je zákonný nárok vyplývajúci z uvedeného ustanovenia a ako taký teda nemôže byť predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky. Ak žalobca uviedol, že žalovaný pristúpil k čiastočnému plneniu, žalovaný uvádza, že uvedené je bez právnej relevancie totiž po tom, čo bolo žalovanému oznámené, že poškodený mal údajne jeho nárok na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla postúpiť na žalobcu. Žalovaný v zásade nemal žiadnu reálnu možnosť účinným spôsobom spochybníť toto postúpenie pohľadávky resp. vyhlásiť toto postúpenie za neplatné, nakoľko Zmluvu o postúpení pohľadávky môže vo všeobecnosti vyhlásiť za neplatnú výlučne súd.

K dennej sadzbe nájomného žalovaný uviedol, že došlo k presunu dôkazného bremena na žalobcu, aby riadne zdokladoval, že denná sadzba nájmu 90,- eur za prenájom náhradného vozidla daného typu pri celkovej dĺžke nájmu 67 dní bola primeraná. Žalobca do konania nedoložil žiadny relevantný dôkaz, ktorým by preukázal, že pôvodne dojednaná denná sadzba vo výške 90,- eur bola primeraná. K tvrdeniam ohľadom potreby zložiť depozit v autopožičovne odlišnej od žalobcu žalovaný uviedol, že vo vzťahu k posúdeniu primeranosti dennej sadzby za prenájom náhradného vozidla je uvedené irelevantné, nakoľko v danom prípade je sporná výška dennej sadzby a nie výška depozitu. Rovnako tak podľa slov žalovaného je irelevantná argumentácia žalobcu o tom, že požičovňa Autogrand umožňuje zapožičať motorové vozidlo len počas opravy vozidla v ich servise, nakoľko táto skutočnosť opäť nesúvisí s komparáciou výšky dennej sadzby. Taktiež tvrdenie žalobcu, že autopožičovňa Autogrand sídli v Bratislave je irelevantná, nakoľko je všeobecne známe, že ceny za prenájom náhradných vozidiel sú v Bratislavskom kraji vyššie ako v iných častiach Slovenskej republiky. Žalobca podľa slov žalovaného nedoložil do konania jediný dôkaz, ktorým by preukázal, že dojednaná denná sadzba nájmu vo výške 90,- eur bola pri celkovej dĺžke nájmu 67 dní primeraná. Žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

7. V rámci dupliky žalobca uviedol, že pokiaľ žalovaný namieta aktívnu vecnú legitimáciu žalovaného, tu poškodený postúpil na žalobcu pohľadávku z titulu neuhradenej pohľadávky z poisťovej udalosti, ktorá je spôsobilá na postúpenie. Zmluvné strany sa dohodli na odplatnom postúpení pohľadávky

a výška odplaty bola dohodnutá vo výške sumy neuhradenej faktúry. Zmluvné strany sa zároveň dohodli na započítaní vzájomných nárokov, čo je jeden zo spôsobov zániku záväzkov t.j. nároku na zaplatenie faktúry a nároku na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky a to okamihom podpisu Zmluvy. Z uvedeného je zrejmé, že zo strany poškodeného došlo k úhrade faktúry. Žalobca je aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie nároku z titulu náhrady škody. Uvedený právny názor je v súlade s ustálenou judikatúrou, na ktorú poukazoval aj žalobca. Žalobca na doplnenie podotkol, že v zmysle predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený v rámci jedného dokumentu uhradil predmetnú faktúru (čím došlo k vzniku škody na strane poškodeného) za nájom a súčasne postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému. Poškodený na základe zmluvy so žalobcom ako postupníkom na neho platne v súlade s ustanovením § 524 OZ previedol jeho nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za užívanie náhradného vozidla, čím bola v konaní preukázaná aktívna vecná legitimácia žalobcu. Žalobca v tejto súvislosti považuje za potrebné doplniť, že v jeden deň došlo k uskutočneniu viacerých právnych úkonov, napriek tomu je nutné a toto postúpenie pohľadávky uznať za platné. V prípade, že záväzok z prenájmu vozidla a postúpenie pohľadávky spolu s dohodnutou odplatom za postúpenie zostávajú medzi rovnakými dvomi zmluvnými stranami, prichádza do úvahy započítanie vzájomných záväzkov. V tomto prípade poškodený a žalobca v jednej zmluve realizovali niekoľko právnych úkonov, podpisom v podstate v jeden moment. Dohodli úhradu záväzku z vystavenej faktúry za prenájom vozidla započítaním, dohodli postúpenie nároku na náhradu škody vzniknutej zo záväzku za prenájom vozidla spolu s odplatom za postúpenie vo výške rovnajúcej sa vystavenej faktúre, napokon aj úhradu záväzku na odplatu za postúpenie započítaním so záväzkom z vystavenej faktúry. Záväzky z faktúry a postúpenia boli splatné v momente uzavretia tejto Zmluvy, jednalo sa teda o reálne záväzky, ktoré boli zároveň aj započítané. Započítanie bolo urobené platne a záväzky, ktoré boli predmetom započítania, zanikli. Ak takto zanikol záväzok poškodenej spoločnosti z faktúry za prenájom vozidla, v rovnaký moment vznikol aj jeho nárok na náhradu škody. To, že tieto subjekty sústredili všetky uvedené kroky (právne úkony) do jedného momentu nespôsobuje ich neplatnosť. Ide o zmluvnú voľnosť zmluvných strán, ktorá bola v tomto prípade prejavovaná bez akéhokoľvek zásahu do práv tretích osôb. Nekonali v rozpore so zákonom ani ho neobchádzali, keďže sledovaný cieľ zmluvy je dovolený a sústredenie do jedného momentu len došlo k jednoduchšiemu presunu oprávnení z nároku na náhradu škody. Vyslovenie neplatnosti postúpenia takýmto spôsobom by bolo podľa názoru žalobcu neprimeraným zásahom do zmluvnej voľnosti strán a neprimeraným formalizmom. Bola vyjadrená určito, a teda bez pochybností bola identifikovateľná. Fakt, že postúpenou pohľadávkou došlo zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom vozidla a žalobcom ako prenajímateľom vozidla, nijako nenarušá záver o platnosti postúpenia pohľadávky. Uzavretou Zmluvou o postúpení pohľadávky došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky a súčasne k započítaniu vyúčtovaného nájomného za náhradné vozidlo s odplatom za postúpenie pohľadávky, teda k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom, čo žiadny právny predpis nevylučuje. S poukazom na uvedené žalobca konštatoval, že postúpenie pohľadávky medzi poškodeným a žalobcom je platné, čím je daná aktívna vecná legitimácia žalobcu v spore. Z právneho hľadiska totiž neexistuje rozdiel medzi zánikom záväzku splnením a zánikom záväzku započítaním, pokiaľ ide o účinky týchto právnych skutočností. V oboch prípadoch totiž dochádza k rovnakému výsledku. Judikatúra aj právna teória sa zhodujú na tom, že započítanie je funkčným ekvivalentom plnenia. Rozdiel je len v mechanizme – pri splnení ide o reálne poskytnutie plnenia, pri započítaní o právnu operáciu, ktorá nahrádza reálne plnenie. Dôsledok však zostáva rovnaký. Preto z právneho hľadiska podľa žalobcu neexistuje rozdiel medzi zánikom záväzku splnením a započítaním v dôsledku týchto právnych úkonov. Z právneho hľadiska vzniká poškodenému škoda vždy, keď dôjde k reálnemu zníženiu majetkového vzťahu bez ohľadu na formu úhrady pohľadávky. Pri hotovostnej úhrade by poškodený reálne prišiel o finančné prostriedky. Pri vzájomnom započítaní pohľadávok síce peniaze fyzicky neopustia jeho vlastníctvo, avšak pohľadávka poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky sa spotrebovala a zanikla, čím poškodený stratil možnosť s touto hodnotou disponovať – uplatniť ju, postúpiť alebo použiť na iný účel. Ekonomický dôsledok je preto totožný s hotovostnou úhradou a predstavuje reálne zníženie majetku poškodeného, teda vznik škody. Žalovaný preto nesprávne argumentuje keď tvrdí, že pri vzájomnom zápočte nevznikla škoda. Reálne zníženie majetku poškodeného nastalo okamihom započítania pohľadávky a jeho právne a hospodárske dôsledky sú rovnaké ako pri hotovostnej úhrade. K úhrade nájomného poškodeným voči žalobcovi došlo formou započítania, čo predstavuje jeden zo spôsobov zániku záväzku. Takýmto spôsobom bol preukázaný vznik a existencia škody na strane poškodeného subjektu, keď zo Zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že sa vzájomné nároky žalobcu a poškodeného, a to nárok poškodeného na odplatu za

postúpenie pohľadávky a nárok žalobcu na úhradu nájomného za náhradného vozidlo navzájom započítajú. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/28/2019 zo dňa 01.08.2019. Ďalej ak žalovaný namieta, že samotná pohľadávka poškodeného voči žalobcovi titulom odplaty za odstúpenie pohľadávky mala byť údajne účelovo vytvorená až samotnou Zmluvou o postúpení pohľadávky a podľa žalovaného nejedná sa o pohľadávku poškodeného voči žalobcovi, ktorou by poškodený voči žalobcovi disponoval už pred uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky, teda podľa žalovaného pohľadávka poškodeného voči žalobcovi z titulu odplaty za postúpenie fakticky nie je vzájomnou pohľadávkou voči pohľadávke žalobcu voči poškodenému z titulu prenájmu náhradného motorového vozidla v zmysle § 580 OZ. Žalobca uviedol, že vzájomnosť pohľadávok neznamená, že musia vzniknúť súčasne alebo z rovnakého právneho dôvodu. Podstatné je, že v čase započítania každá zo strán je súčasne veriteľom aj dlžníkom voči druhej strane, čo v predmetnom prípade splnené bolo. V danom prípade žalobca mal voči poškodenému pohľadávku z titulu nájomného za prenájom náhradného motorového vozidla a poškodený mal voči žalobcovi pohľadávku z titulu odplaty za postúpenie pohľadávky. Skutočnosť, že pohľadávka poškodeného voči žalobcovi vznikla na základe osobitného právneho úkonu (Zmluvy o postúpení pohľadávky) nijako nebráni tomu, aby bola predmetom započítania. Započítateľné sú totiž akékoľvek pohľadávky, pokiaľ spĺňajú podmienky ustanovené v § 580 OZ bez ohľadu na ich právny dôvod či okamih vzniku. Judikatúra opakovane zdôrazňuje, že rozhodujúci je stav v čase započítania nie právna genéza jednotlivých pohľadávok. Ak teda v čase započítania obidve pohľadávky existovali, boli vzájomné a rovnakého druhu (peňažné plnenie) spĺňali podmienky pre dohodnuté započítanie. Argumentácia žalovaného, že pohľadávka poškodeného bola „účelovo vytvorená“, nemá z hľadiska aplikácie § 580 OZ právnu relevanciu. Občiansky zákonník nevyžaduje, aby pohľadávka existovala už pred vznikom pohľadávky protistrany. Rozhodujúce je, že v okamihu započítania boli tieto pohľadávky vzájomne postavené proti sebe. Z uvedeného je zrejmé, že aj pohľadávka poškodeného voči žalobcovi z titulu odplaty za postúpenie pohľadávky je vzájomnou pohľadávkou voči pohľadávkou žalobcu z titulu nájomného, a preto je spôsobilá započítania v zmysle § 580 OZ.

8. V závere žalovaný uvádzal, že mal predloženými cenníkmi údajne účinným spôsobom rozporovať dennú sadzbu vo výške 90,- eur. Žalobca sa s týmto nestotožnil. Žalovaný predložil cenník spoločnosti Autogrand, avšak z neho jednoznačne vyplýva, že vozidlo je možné zapožičať len v prípade, ak má zákazník otvorenú zákazku na opravu v konkrétnom servise. Ide teda o internú službu určenú výlučne zákazníkom tohto servisu a nie o relevantnú ponuku nájmu pre verejnosť. Navyše spoločnosť sídli v Bratislave, čo nezodpovedá miestu, kde poškodený čerpal službu, a preto nemožno hovoriť o prieskume trhu v danom mieste a čase. Z uvedeného dôvodu je tento cenník pre posúdenie veci irelevantný. Opätovne, ak žalovaný predložil cenník spoločnosti RAI, ktorý je datovaný až na 04.03.2025, pričom poškodený pristúpil k nájmu náhradného vozidla už v auguste 2024. Ide o prieskum vykonaný v odlišnom čase, ktorý nereflktuje ceny obvyklé v čase skutočného nájmu. Navyše samotná spoločnosť RAI má stanovené vyššie ceny počas sezóny t.j. presne čase, keď poškodený nájom realizoval. Cenník predložený žalovaným tak nezohľadňuje sezónne ceny, ktoré boli objektívne vyššie. Okrem toho spoločnosť RAI vyžaduje zloženie depozitu v sume 1.000,- eur až 3.000,- eur, čo predstavuje značnú finančnú záťaž pre poškodeného. Žalobca však takéto depozity nevyžaduje, čím umožňuje čerpanie služby aj osobám, ktoré by inak neboli schopné zabezpečiť si náhradné vozidlo. Už samotná skutočnosť, že požičovňa RAI stavia prístup k vozidlu na vysokom depozite robí jej podmienky pre bežného poškodeného prakticky nedostupnými a nezrovnateľnými s podmienkami poskytovanými žalobcom. Pokiaľ ide o podmienky spoločnosti Blackrent sú taktiež výrazne odlišné a pre poškodeného nevýhodné. Táto požičovňa vyžaduje zloženie depozitu vo výške 500,- eur a úhradu celého nájomného vopred. Takýto model je v praxi neuskutočniteľný, pretože poškodený nikdy nevie presne odhadnúť, ako dlho bude trvať oprava jeho vozidla. Poškodený by teda musel disponovať nielen hotovosťou na depozit ale aj na úhradu neznámej doby nájmu vopred, čo je nereálne. Aj tieto podmienky robia porovnanie s nájmom poskytovaným žalobcom neprimeraným a zavádzajúcim. Žalobca poukázal na to, že cena 90- eur s DPH za deň zohľadňuje nielen poskytnutie vozidla, ale aj špecifické podmienky, ktoré poškodeným umožňujú prístup k náhradnému vozidlu bez nutnosti vysokých depozitov, predplácania či iných obmedzujúcich podmienok. Žalobca poskytol službu okamžite, bez požiadavky na viazanie finančných prostriedkov poškodeného a s ohľadom na jeho reálne potreby počas nepredvídateľne dlhej opravy. Porovnávanie cien so spoločnosťami, ktoré majú odlišné podmienky, geografické pôsobenie či vyžadujú vysoké depozity a platby vopred, je irelevantné. Denná sadzba 90,- eur s DPH nie je neprimeraná ale odráža odlišnosť v podmienkach poskytovania služby ako aj dostupnosť náhradného vozidla pre poškodeného bez finančných a administratívnych bariér. Ak žalovaný na podporu svojich

námietok predkladá cenníky, tie musia byť porovnateľné nielen čo do triedy a výbavy vozidla, ale aj čo druhu pohonu. Cenníky benzínových vozidiel preto nemôžu slúžiť ako relevantný podklad na posúdenie primeranosti ceny nájmu hybridného vozidla ako to bolo v tomto prípade, keďže poškodený vlastnil hybridné vozidlo. Denná sadzba 90,- eur s DPH je odôvodnená nielen odlišnými podmienkami poskytovania služby ale aj samotným faktom, že poškodenému bolo poskytnuté náhradné vozidlo s hybridným pohonom zodpovedajúce jeho pôvodnému vozidlu. Porovnanie so sadzbami za vozidlá s konvenčným benzínovým motorom je neprimerané a zavádzajúce, a preto nemožno prijať argumentáciu žalovaného založenú na týchto cenníkoch. Pokiaľ žalovaný namieta, že požiadavka zloženia depozitu pri nájme náhradného vozidla je irelevantná pre posúdenie primeranosti výšky dennej sadzby, toto tvrdenie žalobca nepovažuje za správne, pretože podmienka zloženia depozitu je z hľadiska reálnej dostupnosti služby pre poškodeného zásadná a priamo ovplyvňuje, či si poškodený môže vozidlo vôbec zapožičať. Poškodený je v dôsledku dopravnej nehody v objektívne nepriaznivej situácii – jeho vozidlo je nepojazdné a musí si zabezpečiť náhradné. Ak by mal súčasne disponovať voľnými finančnými prostriedkami vo výške 500,- eur až 3.000,- eur na zloženie depozitu a často aj na predplatenie celej ceny nájmu, v mnohých prípadoch by si nemohol náhradné vozidlo vôbec prenajať. Žalobca však umožnil nájom bez zloženia akéhokoľvek depozitu či predplatného, čím sprístupnil službu poškodenému bez ohľadu na jeho okamžité finančné možnosti. Účelom nájmu náhradného vozidla je predsa poskytnúť poškodenému mobilitu v období, kedy je jeho vlastné motorové vozidlo nepojazdné. Tento účel by bol zmarený, ak by poškodený nemal dostatok finančných prostriedkov na zloženie depozitu alebo úhradu ceny vopred. Z tohto pohľadu je preto podmienka absencie depozitu kľúčová, pretože umožňuje naplnenie účelu náhrady škody, a to zabezpečenie porovnateľného užívania vozidla bez zbytočných bariér. Súčasne v závere svojho vyjadrenia žalobca predložil faktúry s oznámením o poistnom plnení od poisťovní, z ktorých vyplýva, že poisťovne uvedenú dennú sadzbu akceptujú, a teda ju považujú za primeranú v danom mieste a čase.

9. Súd konal a rozhodol na pojednávaní dňa 04.11.2025 v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

10. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní uviedla, že v plnom rozsahu zotrváva na podanej žalobe a uviedla, že poškodený pristúpil k nájmu náhradného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného. V konaní bola sporná denná sadzba nájmu náhradného motorového vozidla. Žalovaný namietal, že denná sadzba nájmu bola údajne neprimeraná. Na podporu svojich tvrdení predložil do konania internetové cenníky iných autopožičovní, avšak tieto cenníky mali úplne rozdielne podmienky nájmu ako tie, ktoré poskytuje žalobca, teda žalobca nevyžaduje od poškodených, aby vopred uhradili depozit alebo celú výšku nájmu. Takéto podmienky sú pre poškodených nevýhodné, nakoľko by museli disponovať dostatočnou finančnou rezervou na to, aby vôbec mohli pristúpiť k nájmu náhradného motorového vozidla. Rovnako tak žalovaný ani len nepreukázal, že v rozhodnom čase bola skutočne možnosť si tieto náhradné vozidlá, na ktoré poukazoval za uvedenú sumu aj prenajať. Žalobca predložil do konania faktúry spolu s oznámeniami o poistnom plnení, z ktorých vyplýva, že poisťovne ním účtovanú dennú sadzbu nájmu náhradného vozidla akceptujú. Mala za to, že návrh žalobcu je dôvodný a preukázaný a preto žiadala, aby súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu.

11. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise zistiť nasledovný skutkový stav:

12. Dňa 14.08.2024 z doposiaľ skutkových tvrdení strán sporu bolo preukázané, že v dôsledku škodovej udalosti, a to dopravnej nehody v tento deň zapríčinennej klientom žalovaného došlo ku škode na vozidle poškodeného, čo medzi stranami nie je sporné. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo, ktoré si zapožičal u žalobcu, a to na základe Zmluvy o prenájme vozidla zo dňa 28.10.2024. Po ukončení nájmu žalobca poškodenému vystavil dňa 28.10.2024 faktúru za prenájom náhradného motorového vozidla v trvaní 67 dní vo výške 5.025,- eur bez DPH resp. 6.030,- eur s DPH. Žalovaný dňa 05.03.2025 pristúpil k čiastočnej úhrade vzniknutej škody v sume 3.015,- eur, kedy žalovaný nerozporoval dĺžku prenájmu ale dennú sadzbu, nakoľko oproti žalobcom fakturovanej 75,- eur bez DPH priznal 45,- eur bez DPH a túto sumu poukázal priamo na účet žalobcu.

13. Poškodený dňa 28.10.2024 uzavrel so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúci z poistnej udalosti zo dňa 14.08.2024 z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla, ktoré poskytol poškodenému žalobca. V zmysle bodu 5 tejto Zmluvy o postúpení pohľadávky je zrejmé, že k úhrade faktúry došlo na základe vzájomného

zápočtu, v dôsledku čoho žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného. Keďže žalovaný nenahradil škodu vo vzniknutom rozsahu, žalobca sa namiesto poškodeného v tomto konaní domáhal preplatenia zvyšnej časti nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla, a to vo výške 2.010,- eur, ktorá suma zodpovedá rozdielu medzi účtovanou sumou denného nájmu za 67 dní prenájmu a priznanou sumou denného nájmu zo strany poisťovne.

14. Z prehlásenia poškodeného obsiahnutého v Zmluve o prenájme vyplynulo, že náhradné vozidlo si poškodený prenajal na zabezpečenie chodu firmy.

15. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

16. Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie.

17. Podľa § 11 ods. 6 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

18. Podľa § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

19. Podľa § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.15a)

20. Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi20) a je povinný tento nárok preukázať.21)

21. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

22. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

23. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

24. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

25. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

26. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

27. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

28. Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

29. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Žalovaný namieta tri skutočnosti, a to:

1) že žalobca si nesplnil svoju povinnosť uloženú v ustanovení § 132 ods. 1 CSP, a síce, že v žalobe neuviedol pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností

K uvedenému súd uvádza, že konanie podľa Zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov je v zmysle § 1 ods. 2 citovaného zákona alternatívnym spôsobom uplatňovania peňažných nárokov k postupu podľa CSP. V zmysle ustanovenia § 3 ods. 4 prvá veta citovaného zákona uplatňovaný nárok možno odôvodnene predpokladať ak vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu. Súd je toho názoru, že návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu podaný na upomínacom súde spĺňal zákonné kritériá podľa § 4 Zákona č. 307/2016 Z.z. Rovnakého názoru bol aj Okresný súd Banská Bystrica, keď nárok uplatnený žalobcom v návrhu na vydanie platobného rozkazu na základe listín predložených žalobcom odôvodnene predpokladal a vo veci rozhodol platobným rozkazom. Ak ďalej žalovaný vo svojich vyjadreniach namietal, že žalobca v žalobnom návrhu nedostatočne špecifikoval skutočnosti a dôkazy, o ktoré opiera svoj návrh, tak uvedené tvrdenia možno považovať za neopodstatnené. Predmetný nárok na náhradu nákladov spojených s nájmom náhradného vozidla v danom prípade žalobca dostatočne konkretizoval, pričom na podporu svojich tvrdení predložil relevantné dôkazy, ktoré boli žalovanému v upomínacom konaní spolu so žalobou resp. návrhom na vydanie platobného rozkazu riadne doručené. Navyše je zrejmé, že predmetné listinné dôkazy preukazujúce skutočnosti uvedené v žalobe boli žalovanému doručené aj predtým, keďže tvorili podklad pre rozhodovanie žalovaného o ukončení šetrenia poisťovnej udalosti a práve na ich podklade poskytol žalovaný žalobcovi čiastočné poisťné plnenie. Tiež súd sa stotožňuje s tým, že žalobca po podanom odpore v replike skutkové okolnosti bližšie rozviedol.

2) žalovaný namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu

Právne nástupníctvo žalobcu vo vzťahu k žalovanej pohľadávke bolo preukázané, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky. V zmysle tejto Zmluvy postupca postúpil postupníkovi pohľadávku vo výške 5.025,- eur, ktorú mal voči žalovanému z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 Zákona č. 381/2001 Z.z. za náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 14.08.2024 na vozidle poškodeného. V bode 4 predmetnej Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že postúpenie pohľadávky je odplatné, pričom odplata za postúpenie

predstavuje sumu 5.025,- eur, ktorá zodpovedá sume vyúčtovanej za nájom náhradného vozidla vo faktúre č. 240629 vystavenej žalobcom ako prenajímateľom postupcovi poškodenému ako nájomcovi náhradného vozidla. Dlhé nájomné ako záväzok poškodeného nájomcu voči prenajímateľovi zanikol vzájomným započítaním s pohľadávkou poškodeného voči žalobcovi z titulu odplaty za postúpenie pohľadávok podľa dohody o započítaní. Zmluvné strany sa v bode 5 Zmluvy dohodli, že sa ich vzájomné nároky podpisom uvedenej Zmluvy započítavajú, pričom žalobca si bude pohľadávku podľa bodu 1 Zmluvy vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Poškodenému vznikla majetková ujma okamihom započítania dohodou týchto vzájomných pohľadávok. V prípade započítania na základe dohody zákon dovoľuje, aby účastníci záväzkového vzťahu dohodli započítanie aj nad rámec podmienok, ktoré inak ustanovuje pre započítanie jednostranných právnych úkonov. Započítaním potom zanikol záväzok poškodeného a okamihom zániku tohto záväzku poškodenému vznikla reálne aj skutočná škoda. Poškodený bol veriteľom žalovaného, pretože mal pohľadávku voči žalovanému z titulu jeho nároku na náhradu nákladov za prenájom vozidla, ktorú pohľadávku postúpil žalobcovi, teda bola postúpená existentná pohľadávka poškodeného pri dopravnej nehode na žalobcu. Zmluva o postúpení pohľadávky neodporuje ustanoveniu § 524 a nasl. OZ a nemožno ju teda vyhodnotiť ako neplatný právny úkon.

S poukazom na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) Zákona č. 381/2001 Z.z. vzniklo poistenému z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ – žalovaný nahradil za neho poškodenému, v tomto prípade žalobcovi ako právnomu nástupcovi poškodeného uplatnené nároky na náhradu škody. S poukazom na ustanovenie § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. žalobca ako právny nástupca poškodeného bol potom oprávnený uplatniť si svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi t.j. žalovanému. Škodu a jej výšku žalobca definoval ako rozdiel medzi nákladmi na prenájom náhradného vozidla a sumou vyplatenou žalovaným § 11 ods. 6, § 11 ods. 7, ods. 8, § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. a § 442 ods. 1, § 524 ods. 1 OZ. Podľa presvedčenia súdu úhradu nájomného v takomto prípade supluje samotné poistenie. Započítanie je pritom potrebné chápať ako ekvivalent platby, išlo teda o úhradu vzájomných pohľadávok. Len pri striktnom prístupe uplatňovania práva by bolo možné trvať na tom, aby poškodený uhradil žalobcovi sumu za nájom náhradného vozidla a ten hneď v rámci postúpenia pohľadávky voči žalovanému tie isté peniaze vrátil. Určite sa nejedná o obchádzanie zákona, keďže právny úkon poškodeného a žalobcu nesmeroval k tomu, aby zákon dodržaný nebol. Naopak takým počínaním by skôr bolo formálne vygenerovanie viacerých právne až perfekcionalistických zmlúv, ktoré by však nekorešpondovali s bezprostrednou realitou. Na žalobcu tak bola platne postúpená pohľadávka poškodeného na úhradu nákladov na nájom náhradného vozidla, ktoré vznikli v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovaného a žalobca je oprávnený túto si uplatňovať priamo voči poisťovní.

K pasívnej vecnej legitímácii žalovaného možno konštatovať, že na žalobcu bola platne postúpená pohľadávka poškodeného na úhradu nákladov na nájom náhradného vozidla, ktoré vznikli v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovaného a žalobca je oprávnený túto priamo voči poisťovní t.j. žalovanému uplatňovať. Žalovaný je v spore pasívne vecne legitímovaný s poukazom na ustanovenie § 15 ods. 1 Zákona o PZP.

Po tom, čo súd vyhodnotil, že je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu a pasívna vecná legitímácia žalovaného v spore, možno konštatovať, že žalobcom uplatnený nárok je v celom rozsahu dôvodný. Poškodený totiž mal nárok užívať náhradné motorové vozidlo až do momentu, kedy mu bolo odovzdané jeho opravené motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla ukončil dokonca skôr, čo bolo len na prospech žalovaného a poškodený konal zodpovedne, ak náhradné vozidlo vrátil skôr ak ho už nepotreboval a nájom náhradného vozidla nepredlžoval. Ako vyplýva z nálezu ÚS SR č.k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023 ústavný súd sa priklonil k závere o potrebe považovať náklady za nájom náhradného vozidla za účelne vynaložené až do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie použitie. Ústavný súd na podporu svojich záverov v danej veci v bode 23 nálezu uviedol: „doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítavať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané závidí od okolností jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne má prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu.“ Žalobca súdu preukázal dĺžku obdobia, po ktorú zotrvalo poškodené vozidlo v autoservise od 14.08.2024, keď došlo k vytvoreniu zákazky do 21.11.2024 – vystavenie faktúry za opravu, a to servisnou zákazkou (č.l. 7) a faktúrou (č.l. 11),

prehlásením poškodeného (č.l. 11), z ktorých vyplynulo, že poškodené vozidlo poškodeného sa v servise z dôvodu vykonania jeho opravy nachádzalo od 14.08.2024 do 21.11.2024 s tým, že poškodený vrátil náhradné vozidlo skôr, a to dňa 29.10.2024, čo žalovaný nerozporoval. Pri posudzovaní účelnosti nájmu motorového vozidla aj v kontexte celkovej dĺžky tohto nájmu je potrebné vychádzať predovšetkým zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. V danom prípade považuje súd za relevantné, že vozidlo sa do 21.11.2024 vrátane nachádzalo z dôvodu jeho opravy v servise bez vplyvu poškodeného, pričom prenájom v čase kratšom t.j. do 28.10.2024 bol pre poškodeného nevyhnutým dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil. Uplatnený nárok na náhradu škody je podľa názoru súdu v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, spĺňa všetky kritériá nároku na náhradu škody v zmysle § 420 OZ t.j. okrem vzniku škody a protiprávneho úkonu aj kritérium príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou. Pri posudzovaní dôvodnosti žalovaného nároku je potrebné vychádzať v prvom rade z toho, že účelom náhradného vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nespočíva iba v rozsahu poškodeného vozidla, ale v primeraných nákladoch, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodlivý následok. Za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla je potrebné považovať dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z.z. vybavená skončením šetrenia, oznámenia výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. Je všeobecne známa obchodná prax, že autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo (len) až po zaplatení ceny opravy alebo je možné (v prípade platného PZP) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že cenu opravy vozidla v konkrétnej výške zaplatí. V prejednávanom prípade nebolo preukázané, že by došlo k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi spôsobenou dopravnou nehodou a škodou poškodeného inou „škodovou udalosťou“, ktorú by bolo možné pričítať úmyselnému či nedbanlivostnému konaniu poškodeného či tretieho subjektu.

3) žalovaný namietal a bolo najpodstatnejšou námietkou žalovaného výška denného nájmu náhradného vozidla účtovaná žalobcom.

Podstatnou spornou skutočnosťou medzi stranami sporu bola skutočnosť, či nájom v sadzbe 90,- eur vrátane DPH za jeden deň nájmu je primeraný a účelný. Žalobca svoje tvrdenia o dôvodnosti a účelnosti nájmu vo výške 90,- eur oprel o skutočnosť, že vozidlo poškodeného sa do servisu za účelom jeho opravy dostalo v dôsledku škodovej udalosti, ktorú zapríčinil poistenec žalovaného, poškodený nemá povinnosť vyhľadávať autopožičovňu s čo najnižšou cenou nájmu resp. robiť prieskum medzi nimi. Ďalej, že poistnou udalosťou bol poškodenému vnútený určený skutkový a právny stav, ktorý ak musel riešiť zapožičaním si náhradného motorového vozidla, tak náklady, ktoré mu takto vznikli sú nákladmi, ktoré je žalovaný povinný žalobcovi ako právnenému nástupcovi poškodeného nahradiť. Naopak žalovaný svoje tvrdenia o neprimeranosti dennej sadzby opieral o skutočnosť, že iné autopožičovne prenajímajú porovnateľné vozidlo za podstatne nižšie ceny, pričom žalovaný do konania predložil cenníky troch autopožičovní, v ktorých sa cena denného nájmu javí ako nižšia, a to autopožičovňa Autogrand, kde denná sadzba Toyoty Raw 4 je 45,- eur, autopožičovňa RAI, kde denná sadzba nájmu Toyoty Raw 4 v rozmedzí 25 – 29 dní je 45,- eur a autopožičovňa Blackrent, kde denná sadzba nájmu Toyota Raw 4 v rozmedzí od 39 dní je 33,- eur.

32. Súdna prax zastáva názor, že skutočnú škodu, ktorá spočíva v nákladoch na vypožičanie alebo prenájom motorového vozidla, ktoré prevyšujú náklady na prevádzku vlastného vozidla je zodpovedný subjekt povinný nahradiť, avšak len v rozsahu, v akom boli tieto náklady nevyhnutné účelne vynaložené na vypožičanie náhradnej veci, ktorá zodpovedá poškodenej veci. Škoda v prejednávanom prípade predstavuje „požičovné“ zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom poškodeného. Obvyklosť ceny nájomného za prenájom náhradného motorového vozidla je potrebné skúmať vo vzťahu k miestu a času, v ktorom k prenájomu náhradného vozidla dochádza, nie vo vzťahu k celému územiu SR. Nie je vylúčené, že v oblasti, kde pôsobí viacero autopožičovní sú ceny prenájmu v dôsledku väčšej konkurencie nižšie. Žalovaný namietal výšku denného nájmu a na podporu svojich tvrdení predložil do spisu tri rôzne cenníky, z ktorých vyplýva, že denná sadzba nájmu náhradného vozidla sa pohybovala na nižšej úrovni ako cena účtovaná žalobcom. Uvedené sadzby denného nájmu sú síce nižšie ako sadzba denného nájomného účtovaná žalobcom poškodenému, avšak pri určení obvyklosti výšky nájomného nemožno bez ďalšieho vychádzať z najnižšej možnej dosiahnuteľnej ceny, nakoľko nie je povinnosťou poškodeného po tom, čo bolo jeho vozidlo poškodené, aby v dôsledku

dopravnej nehody, ktorú nezapríčinil vykonávať prieskum trhu a vyhľadávať požičovňu s najnižšou sadzbou denného nájmu porovnateľného motorového vozidla, ako na to správne poukázal i žalobca. Podľa názoru súdu sa plne tento stotožňuje s tvrdením žalobcu, že z vyššie uvedených cenníkov predložených žalovaným nie je možné s istotou ustáliť to, či sa jedná o cenu konečnú, nakoľko už napr. požičovňa RAI i požičovňa Blackrent vyžaduje zloženie nemalého depozitu a podobne, a teda je možné konštatovať, že žalovaný nepreukazuje, že obvyklý denný nájom za porovnateľné vozidlo v danom mieste a čase predstavoval ním tvrdenú a v rámci poistného plnenia priznanú sumu 3.015,- eur bez DPH t.j. 45,- eur za deň. Žalobca síce do konania nepredložil napr. svoj cenník, z ktorého pri výpočte výšky nájomného pri vystavení fakútry (č.l. 11) vychádzal, ale možno podľa názoru súdu vychádzať zo Zmluvy o prenájme náhradného motorového vozidla, v ktorej bola cena cenného prenájmu riadne s poškodeným dohodnutá. Navyše podmienky spoločnosti autopožičovní, ktoré žalovaný predložil súdu sú výrazne odlišné a pre poškodeného nevýhodné. Pokiaľ ide o spoločnosť Blackrent, táto vyžaduje zloženie depozitu vo výške 500,- eur a úhradu celého nájomného vopred. Takýto model podľa súdu je v praxi neuskutočniteľný, pretože poškodený nikdy nevie presne odhadnúť, ako dlhu bude trvať oprava jeho vozidla. Poškodený by tak musel disponovať nielen hotovosťou na depozit ale aj na úhradu neznámej doby nájmu vopred, čo je nereálne. Pokiaľ ide o predložený cenník spoločnosti RAI, ktorý je datovaný dátumom 04.03.2025 (poškodený pristúpil k nájmu náhradného vozidla až v auguste 2024). Ide o prieskum vykonaný v odlišnom čase, ktorý nerefektuje ceny obvyklé v čase skutočného nájmu. Navyše samotná spoločnosť RAI má stanovené vyššie ceny počas sezóny (1.05 až 15.9.) t.j. presne v čase, keď poškodený si vozidlo prenajal. Cenník predložený žalovaným tak nezohľadňuje sezónne ceny, ktoré boli objektívne vyššie, okrem toho spoločnosť RAI vyžaduje zloženie depozitu v sume 1.000,- eur až 3.000,- eur, čo predstavuje značnú finančnú záťaž pre poškodeného. Ako bolo a vyplýva aj z predloženej Zmluvy o prenájme vozidla, žalobca takéto depozity nevyžaduje, čím umožňuje čerpanie služby aj osobám, ktoré by inak neboli schopné zabezpečiť si náhradné vozidlo. Už samotná skutočnosť, že požičovňa RAI stavia prístup k vozidlu na vysokom depozite robí jej podmienky pre bežného poškodeného prakticky nedostupnými a nezrovnateľnými s podmienkami poskytovanými žalobcom. Navyše tak, ako už správne konštatoval žalobca, žalovaný sa vo svojich námietkach opiera o cenníky autopožičovní, ktoré však uvádzajú ceny za vozidlá s bežným benzínovým motorom, nie za hybridné vozidlá. Takéto porovnanie je zavádzajúce a nerefektuje skutočné podmienky, za ktorých bola služba poškodenému poskytnutá. Je známe, že hybridné vozidlá majú oproti bežným benzínovým vozidlám vyššie obstarávacie náklady, modernú technológiu a vyššiu trhovú hodnotu. To sa prirodzene premieťa aj do výšky nájomného. Porovnávať nájom hybridného vozidla s cenou nájmu bežného benzínového vozidla je preto podľa súdu právne a ekonomicky nesprávne, keďže podľa ustálenej judikatúry má byť poškodenému poskytnutá náhrada, ktorá sa čo najviac približuje stavu pred škodovou udalosťou. Poškodený mal pred nehodou k dispozícii hybridné vozidlo, a preto bolo namieste podľa súdu, že žalobca zabezpečil náhradné vozidlo s rovnakým typom pohonu. Poskytnutie bežného benzínového vozidla by nezodpovedalo pôvodnému stavu a predstavovalo by pre poškodeného zníženie štandardu, ktorý mu prináleží.

33. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na zaplatenie úroku z omeškania zo žalovanej sumy vo výške 7,65 % ročne od 21.03.2025 do zaplatenia, možno konštatovať, že žalovaný bol v omeškani s plnením poistného plnenia, nakoľko ho neposkytol v plnej výške. Vzhľadom na ustanovenie § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z.z. sa tak žalovaný s plnením peňažného plnenia dostal do omeškania po uplynutí 15 dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poistnej udalosti, ktorej šetrenie ukončil podľa oznámenia o poistnom plnení zo dňa 05.03.2025 dňa 05.03.2025. Poisťovňa mala poskytnúť poistné plnenie do 15 dní a 16 dňom sa dostala do omeškania s poskytnutím poistného plnenia. Preto, pokiaľ žalobca žiada úroky z omeškania z časti neposkytnutého poistného plnenia od 21.03.2025, žiada ich podľa názoru súdu v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 OZ v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Súd poukazuje na skutočnosť, že pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas t.j. neposkytne poistné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo poškodeného prípadne jeho právneho nástupcu popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ, ako bolo uvedené je daný v ustanovení § 517 ods. 2 OZ. Ustanovenie § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z. upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 citovaného zákona t.j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezbavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s § 517 ods. 2 OZ. Výklad v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného resp. jeho právneho nástupcu v prípade uplatnenia si skráteného poistného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania by nezodpovedal zmyslu a účelu zákonných ustanovení Zákona č. 381/2001 Z.z. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo

najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru súdu, práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteneho a tým pádom aj neúplného plnenia dostala do omeškania.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech priznal nárok na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súd v zmysle citovaného ustanovenia § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

V Martine, dňa 04.11.2025

JUDr. Alena Káčeriková
sudkyňa